

Justitsministeriet

Lovafdelingen

Kontor: Strafferetskontoret
Sagsnr.: 2006-792-0319
Dok.: AHN40232

Besvarelse af spørgsmål nr. 41 af 14. november 2006 fra Folketingets Socialudvalg.

Spørgsmål:

”Ministeren bedes sende udvalget en detaljeret beskrivelse af den såkaldte Østrigs-model, der anvendes i forbindelse med vold i familien.”

Svar:

”Østrigs-modellen” er gennemført ved lov nr. 449 af 9. juni 2004 om bortvisning og beføjelse til at meddele tilhold m.v., der trådte i kraft den 1. juli 2004. Med loven blev der skabt mulighed for, at politiet i visse tilfælde kan bortvise en voldelig eller truende person fra det fælles hjem i en periode med henblik på at hindre (yderligere) vold mv. mod andre medlemmer af husstanden.

Efter lovens § 1 kan det ved bortvisning forbydes en person at opholde sig i sit hjem. Hensynene bag denne adgang til at bortvise er blandt andet, at det kan være mere rimeligt, at det er den krænkende part, der forlader boligen, end den krænkede part, der ellers ofte måtte flytte, eventuelt sammen med mindre børn. Endvidere kan en bortvisning give anledning til, at der på et tidligere tidspunkt end ellers kan tages skridt til en løsning af alvorlige samlivsproblemer, misbrugsproblemer og lignende.

En bortvisning udgør imidlertid et væsentligt indgreb over for den person, der må forlade boligen, og loven forudsætter derfor, at en række betingelser er opfyldt, før bortvisning kan ske, jf. § 2.

For det første skal der være en begrundet mistanke om, at den pågældende mod et medlem af husstanden har begået en overtrædelse af straffelovens §§ 210 (incest), 213 (vanrøgt mv.) eller 266 (trusler), eller en overtrædelse af straffelovens kapitel 24-26 (forbrydelser mod kønssædeligheden, forbrydelser mod liv og legeme, herunder vold, og forbrydelser mod den personlige frihed), og som efter loven kan medføre fængsel i 1 år og 6 måneder. Bortvisning kan endvidere ske, hvis der er begrundet mistanke om, at den pågældende har optrådt på en måde, der i øvrigt indebærer en trussel om vold mod et medlem af husstanden.

Bortvisning kræver for det andet, at der efter det oplyste er bestemte grunde til at antage, at den pågældende vil begå en af de anførte lovovertrædelser, hvis den pågældende forbliver i hjemmet.

Endelig kræves det, at en bortvisning ikke vil stå i misforhold til forstyrrelsen af den pågældendes forhold, hensynet til husstanden og karakteren af den adfærd, som den pågældende har udvist.

Efter lovens § 3 er der mulighed for at kombinere en bortvisning med et almindeligt tilhold, når det skønnes nødvendigt af hensyn til den forurettedes beskyttelse. Det kan endvidere under nærmere angivne omstændigheder forbydes den, der bortvises, at opholde sig i et nærmere afgrænset område i nærheden af boligen eller arbejds- eller uddannelsesstedet for et medlem af husstanden, jf. § 3, stk. 2.

Beslutning om bortvisning træffes af den stedlige politimester (politidirektør) efter anmodning fra den forurettede, eller når almene hensyn kræver det. I forbindelse med afgørelsen træffes der beslutning om varigheden af bortvisningen, som ikke må gælde for mere end 4 uger, men som kan forlænges med 4 uger ad gangen, jf. lovens § 5.

Den bortviste kan inden 14 dage efter forkyndelsen af afgørelsen om bortvisning begære afgørelsen indbragt for retten. Politimesteren (politidirektøren) skal i givet fald hurtigst muligt og inden 24 timer indbringe afgørelsen for retten, der ved kendelse træffer afgørelse om lovligheden af beslutningen om bortvisning. Når sagen indbringes for retten, skal der beskikkes en advokat for den bortviste, ligesom der kan beskikkes en advokat for den forurettede, hvis denne skal afgive forklaring i retten.

Efter lovens § 11 kan den, der forsætligt overtræder et forbud efter § 1 eller et tilhold eller et forbud efter § 3, straffes med bøde eller fængsel indtil 2 år. Sådanne overtrædelser påtales kun efter forurettedes anmodning, medmindre almene hensyn kræver det.